

sobota, 11.06.2022

Syn Pocieszenia [Dz 11, 21b-26; 13, 1-3]

W Antiochii wielka liczba ludzi uwierzyła i nawróciła się do Pana. Wieść o tym doszła do uszu Kościoła w Jerozolimie. Wysłano do Antiochii Barnabę. Gdy on przybył i zobaczył działanie łaski Bożej, ucieszył się i zachęcał wszystkich, aby całym sercem wytrwali przy Panu; był bowiem człowiekiem dobrym i pełnym Ducha Świętego i wiary. Pozyskano wtedy wielką rzeszę dla Pana. Udał się też do Tarsu, aby odszukać Szawła. A kiedy go znalazł, przyprowadził do Antiochii i przez cały rok pracowali razem w Kościele, nauczając wielką rzeszę ludzi. W Antiochii też po raz pierwszy nazwano uczniów chrześcijanami. W Antiochii, w tamtejszym Kościele, byli prorokami i nauczycielami: Barnaba i Szymon, zwany Niger, Lucjusz Cyrenejczyk i Manaen, który wychowywał się razem z Herodem tetrarchą, i Szawel. Gdy odprawili publiczne nabożeństwo i pościli, rzekł Duch Święty: «Wyznaczcie mi już Barnabę i Szawła do dzieła, do którego ich powołałem». Wtedy po poście i modlitwie oraz po włożeniu na nich rąk, wyprawili ich.

+++

"Świadectwo wymaga uzgodnienia myśli z działaniem, wiary z czynkami..." - to myśl świętego papieża Pawła VI. Jestem przekonany, że w doskonały sposób oddaje ona przykład życia, który pozostawił nam św. Barnaba, patron dnia. Dzieje Apostolskie wspominają go jako bardzo gorliwego człowieka. Był Żydem, pełnił pewne posługi kapłańskie, radykalnie nawrócił się na chrześcijaństwo. Biblia wspomina: "Józef, nazwany przez Apostołów Barnabas, to znaczy «Syn Pocieszenia», lewita rodem z Cypru, sprzedał ziemię, którą posiadał, a pieniądze przyniósł i złożył u stóp Apostołów" (Dz 4,36-37). Stał się uczniem. Nowy Testament wielokrotnie nazywa go Apostołem. Towarzyszy św. Pawłowi w jego misji ewangelizacyjnej. We własnym życiu oraz wśród tych którym posługiwał, doświadczał wielu przykładów Bożego działania. W Dziejach Apostolskich czytamy: "Gdy on przybył i zobaczył działanie łaski Bożej, ucieszył się i zachęcał wszystkich, aby całym sercem wytrwali przy Panu; był bowiem człowiekiem dobrym i pełnym Ducha Świętego i wiary" (Dz 11, 22). Nie tylko ewangelizował, ale także niósł konkretną pomoc potrzebującym, jak choćby cierpiącym z powodu kłęski głodu w Jerozolimie. Dzięki postudze jego i towarzyszy, Ewangelia dotarła do Antiochii, na Cypr i Europę. Także i dziś widzimy wielką potrzebę ewangelizacji, głoszenia Dobrej Nowiny o Bogu, który zbawia. Widzimy potrzebę modlitwy o odwagę odpowiedzi dla młodych, którzy w swoim sercu słyszą głos Bożego wołania by przygotować się do posługi w kapłaństwie, życiu konsekrowanym, czy misyjnym. Czerwiec jest czasem, który sprzyja rozeznawaniu powołań. Skończyły się matury, abiturienti czekają na ich wyniki, zastanawiają się jakie studia wybrać, co zrobić ze swoim życiem. Może warto, szczególnie w tym miesiącu, omadlać tych wszystkich, którzy rozeznają głos swojego życiowego powołania. To jest także dobra okazja do duchowego wsparcia młodych kapłanów, by ich zapal ewangelizacyjny nie osłabł. Niech przykład św. Barnaby nam wszystkim dopomaga.

Modlitwa Św Jana Pawła II o dobre rozeznanie powołania:

Jezu, Synu Boży, w którym mieszka pełnia Bóstwa, Ty wzywasz wszystkich ochrzczonych, by «wypłynęli na głębię», idąc drogą świętości. Wzbudź w sercach młodych pragnienie, by być świadkami potęgi Twej miłości w dzisiejszym świecie.

Napełnij ich Twym Duchem męstwa i roztropności, aby potrafili odkryć pełną prawdę o sobie i swym powołaniu. Zbawicielu nasz, posłany przez Ojca, by objawić Jego miłosierną miłość, obdarz Twój Kościół młodymi ludźmi gotowymi wypłynąć na głębię, aby ukazywać pośród braci Twą obecność, która odnawia i zbawia.

Najświętsza Dziewico, Matko Odkupiciela, niezawodna Przewodniczko na drodze prowadzącej do Boga i bliźniego, Ty, która zachowywałaś Jego słowa w głębi swego serca, wspieraj swym macierzyńskim wstawiennictwem rodziny i wspólnoty kościelne, aby pomagały młodym udzielić wielkodusznej odpowiedzi na wezwanie Pana. Amen.

fot. pixabay